

Σαν να μη μας φτάνει ο Θεός.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Τι ψάχνουμε, τι κυνηγούμε, τι θέλουμε οι άνθρωποι; Πω πω! Τώρα, αν ήταν δυνατόν, ας πούμε, να πάρουμε τον καθένα με τη σειρά και με ειδικό μηχανήμα να ερευνήσουμε τα βάθη της καρδιάς του, τι δεν θα βρούμε εκεί μέσα!

Δεν εννοώ ότι θα βρούμε αμαρτίες και λογισμούς και τέτοια. Αυτά τα αφήνω κατά μέρος. Τα τακτοποιεί ο Θεός. Αλλά εννοώ αυτό το ανικανοποίητο. Κάτι γυρεύει κανείς, κάτι ψάχνει. Σαν δηλαδή να μην του φτάνει ο Θεός, σαν να μην του φτάνει η αποκάλυψη του Θεού, η χάρη του Θεού. Σαν να μην του φτάνει ότι μπορεί να πάει να κοινωνήσει, να πάρει το Σώμα και το Αίμα τού Χριστού. Σαν να μην του φτάνει αυτό και ζητάει... Τι ζητάει;

Πώς μπορείς, άνθρωπέ μου, να έχεις αληθινή κοινωνία με τον Θεό, αληθινή σχέση με τον Θεό, όταν λίγο πολύ δείχνεις στη ζωή σου ότι σαν να μη σου φτάνει ο Θεός; Εδώ οι άνθρωποι μεταξύ τους, για παράδειγμα δύο πρόσωπα που συνεργάζονται, που έχουν αγάπη, ας πούμε, επικοινωνία και φιλία, όταν ο ένας δείξει ότι σαν να μην του φτάνει η φιλία του άλλου, ο

άλλος, μόλις το καταλάβει, θα πει: «Τι γίνεται εδώ; Τι φίλο με έχει; Τι φίλο με έχει και μου κάνει τον φίλο, όταν από εδώ και από εκεί γυρεύει να γεμίσει τον εαυτό του με άλλες φιλίες;».

Οι άνθρωποι έτσι νιώθουν. Ο Θεός όταν σε δει να κάνεις έτσι...; Στο κάτω-κάτω, όταν έχεις να κάνεις με έναν άνθρωπο, άνθρωπος είναι και εκείνος, άνθρωπος είσαι και εσύ, μπορεί να μην του φτάνεις και να μη σου φτάνει. Αλλά με τον Θεό;

Αντί δηλαδή να καθίσουμε κάτω, να στρωθούμε εκεί –όσοι είμαστε: ένας, δύο, τρεις, όπου κι αν είμαστε: στο σπίτι, στην οικογένεια– και να γίνουμε το μικρό ποίμνιο του Θεού, αντί να είναι η στάση μας, η όλη ζωή μας, η όλη κοινωνία μας, η όλη αγάπη μας, η όλη ενότητά μας ευδοκία, να κάνει δηλαδή τον Θεό να ευδοκεί και να μας χαρίζει τη βασιλεία του, δεν ξέρω τι ζητούμε.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου (†), «Μη φοβάσαι, μικρό μου ποίμνιο». Πανόραμα Θεσσαλονίκης 2021, σελ. 34.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>